

TEMPELORDE VOOR UNIVERSELE EENHEID

**EEN EIGENTIJDSE LITURGIE
VOOR EEN SPIRITUELE
PERSOONLIJKHEIDSONTPLOOING**

Zohra Noach

TEMPELORDE VOOR UNIVERSELE EENHEID

EEN EIGENTIJDSE LITURGIE

VOOR EEN SPIRITUELE

PERSOONLIJKHEIDSONTPLOOIING

Zohra Noach

© 2009 Zohra Noach, Zohra Noach Foundation
Algeheel ontwerp, het logo en de afbeelding 5 stralen Zohra Noach
Redactie en vormgeving Hadewych Werner en Johannes van Wijgerden
Tekening logo Marlin Plantema, uitvoering Yvonne Euverman
Uitvoering afbeelding 5 stralen Bep Uitdewilligen
Foto auteur Rianne van Heck

ISBN/EAN 978-90-79551-07-1

Zohra Noach Foundation - Psychosofia

www.psychosofia.nl

www.zohranoachfoundation.nl

www.zohranoachpublicaties.nl

<https://zohranoachfoundation.nl/webshop/product-cat/product/een-eigentijdse-liturgie/>

Uit deze uitgave mogen uitsluitend de originele teksten
in ongewijzigde vorm worden overgenomen met vermelding
van de bron en de naam van de auteur

INHOUD

Logo Tempelorde voor Universele Eenheid	4
Uitleg logo Tempelorde	5
Inleiding	7
Realisatie	9
Kringviering	11
Het delen van het brood en de druiven	15
Wijdingsvieringen	19
Tempelviering 'Aardewijding'	21
Ceremonie van de Aardewijding	26
Tempelviering 'Lichtwijding'	32
Ceremonie van de Lichtwijding	32
Tempelviering 'Waterwijding'	35
Ceremonie van de Waterwijding	35
Tempelviering 'Vuurwijding'	39
Ceremonie van de Vuurwijding	39
Uitleg van de symbolen	43
Presence of Light	51
Lezing tijdens Tempelviering 'Aardewijding'	53
Lezing tijdens Tempelviering 'Lichtwijding'	59
Lezing tijdens Tempelviering 'Waterwijding'	67
Lezing tijdens Tempelviering 'Vuurwijding'	77
Lezing tijdens Tempelviering 'Lichtwijding'	87

Logo Tempelorde voor Universele Eenheid

Alleen wanneer de mens in zichzelf zijn diepste gevoel volgt en weet dat hij meer is dan materie alleen, zullen het begrip, de inzichten, de nieuwe mogelijkheden en perspectieven zich voor hem openen. Dit logo is hier een visueel middel voor.

De meest duidelijke aanduiding in het logo is, dat dit Ankh kruis, het levenskruis, gedragen door de mens, met behulp van de vleugelslag van de Heilige geest in zichzelf de mens kan brengen tot een zodanige innerlijke beleving van dit hoogste licht in zichzelf, dat hierdoor vernieuwing kan komen in de evolutie van de menselijke maatschappij.

Inleiding

De oprichting van de Tempelorde voor Universele Eenheid in de beginjaren '80 en gerealiseerd in een stichtingsvorm, is mij vanuit geestelijke dimensies aangereikt. De beleving van de ceremonie kan de herkenning van het eigen zijn verduidelijken.

In deze Tempelorde is geen macht of gezag, geen lidmaatschap en geen hiërarchische structuur aanwezig. Dogma's, geboden, verboden of regels hebben geen macht om de eenheid van de mens met de eigen Geest en lichtkracht te bepalen.

Dit grote essentiële gegeven is vanuit zeer vele invalshoeken belicht in al mijn lezingen, studiebijeenkomsten en leringen vanuit de hogere spirituele begeleiding van de innerlijke religieuze spirituele stroming Psychosofia.

Wisselende functionarissen vieren met de aanwezigen in een gezamenlijke ceremonie de innerlijke beleving van het eigen zijn door een nieuwe liturgie van verbinding, in de vrijheid van de eigen geest van de mens.

Zowel in het maatschappelijk aspect van Psychosofia als wel in het innerlijk religieuze aspect van de Orde voor Universele Eenheid, ligt het accent op de verbinding met de ander in de herkenning van de eigen diepste autonomie.

Is niet de mens de creator van de heilige Geest?

Zohra Noach

Realisatie

De Tempelorde is niet verbonden met enige religie, stroming of groepering anders dan met Psychosofia.

Alle inspiratie die in deze stroming Psychosofia is gegeven, is een wegwijzer voor de individuele spirituele ontplooiing van de mens tot acceptatie van de eigen lichtkracht. In de vieringen van de Tempelorde voor Universele Eenheid wordt deze lichtkracht geaccentueerd en vormgegeven om tot herkenning te komen in een liturgie van verbinding met elkaar.

De essentie is de eenheid van het Zijn, van al het geschapene, het bewustzijn vanuit de eigen vrijheid van geest, in verbinding en respect voor al wat is, door de liefdeskracht van de mens. Deze essentie wordt gesymboliseerd in het aansteken van de drie kaarsen met de daarbij behorende teksten.

De energetische handelingen, teksten en symbolen van de liturgie kunnen ook thuis en in de eigen omgeving gerealiseerd worden voor eigen gebruik. In de Tempelvieringen worden deze energetische teksten, symbolen en handelingen met elkáár en met enkele functionarissen gerealiseerd.

De groep van functionarissen in de Tempelviering bestaat uit een klein aantal vrijwilligers. Deze groep kan uitgebreid worden. Zo men wil kan hiervoor een korte opleiding gevolgd worden tot verdieping van de nieuwe inzichten.

Het tweede deel van dit boek bevat vijf lezingen van Zohra Noach tijdens wijdingsvieringen. De eerste vond plaats in oktober 2006 en de laatste in december 2008.

De wijdingsvieringen zijn Tempelvieringen waarin een extra 'element' is opgenomen: aarde, licht, water of vuur.

De wijdingsvieringen zijn analoog aan de Christelijke feestdagen en bevatten elementen van eeuwen her uit allerlei religies en godsdiensten. De vormgevingen zijn veranderd, maar de waarden van deze elementen zijn blijven bestaan.

Kringviering

Alle vieringen vanuit de Orde voor Universele Eenheid zijn Tempelvieringen, waarbij 'tempel' gezien wordt in het licht van: 'De mens als tempel van de geest'. De Kringviering is een vereenvoudigde vormgeving van de Tempelviering.

De aanwezigen zitten in een kring. Degene die de viering voorgaat, de functionaris, zit ook in de kring. Vóór hem/haar staat een grote witte kaars op een standaard. Daarachter staat een kleine altaartafel met drie witte kaarsen in houders, die in een driehoek staan. Tevens liggen er wierook en een kaarsendover naast de drie kaarsen. Achter dit tafeltje, in het midden van de kring, staat een vaas met witte kelkvormige bloemen.

De eerste kaars die wordt aangestoken staat links op de tafel (gezien vanuit de functionaris) en symboliseert de kaars van de 'Eenheid van Zijn'. De tweede kaars staat rechts en symboliseert het 'Licht van het bewustzijn'. De derde kaars als punt van de driehoek staat tussen deze twee kaarsen in en symboliseert de 'Liefdeskracht' in de mens.

Bij iedere kaars die wordt aangestoken met de daarbij uitgesproken tekst, kunnen de aanwezigen dit in zichzelf mee beleven.

Het begin:

De viering begint als de functionaris de aanwezigen uitnodigt om in de kring te komen.

Er speelt zachte muziek op de achtergrond.

De functionaris verwelkomt de mensen en vertelt iets over het ontstaan van de viering. Hierna steekt hij/zij de grote kaars van de 'Verbinding' aan onder het uitspreken van enkele inspirerende woorden. Vervolgens houdt de functionaris een lichtvisualisatie.

“Sluit je ogen en richt je op het licht. Stel je het licht voor zoals bij zonsopgang. Langzaam wordt het warm en het geeft je warmte. Een gevoel van tederheid, van verlangen, van schoonheid. Verlangen om terug te keren tot die bron, de bron die je oorsprong is. In dit verlangen ligt de herkenning van het goddelijke in jezelf. Visualiseer dit licht en laat het binnenstromen in je kruinchakra. Laat het je bewustzijn verlichten. Laat het door je heen gaan en je hele lichaam verwarmen. Laat het je tot een overgave aan het goddelijke in jezelf brengen. Laat het je tot stilte en innerlijke harmonie brengen.

Als een huwelijk, een huwelijk vol vreugde en harmonie met je werkelijke wezen, je werkelijke ik, diep in jezelf. De hereniging met dit werkelijke wezen in jezelf geeft je kracht, geeft je moed.

Geeft je energie om het lijden wat voor jou in jouw dagelijkse leven aanwezig is, te doorstaan en zodanig te doorstaan dat het je niet meer verstikt”

Daarna is er weer zachte muziek.

(Dit is een voorbeeld van een lichtvisualisatie. Degene die functionaris is kan zelf op eigen inspiratie een lichtvisualisatie doen).

Viering:

Hierna nodigt de functionaris iemand van de aanwezigen uit om de drie kaarsen en de wierook op het altaartafeltje aan te steken. Hiertoe ligt een aansteekkaarsje klaar dat eerst aan de grote kaars wordt aangestoken. Daarmee worden de drie kaarsen en de wierook aangestoken. De volgende tekst wordt daarbij uitgesproken:

“Wij steken de eerste kaars aan als teken
dat al het werkelijke één is”

"De tweede kaars wordt aangestoken als symbool voor
het licht van het bewustzijn"

"De derde kaars symboliseert de liefde”

Bij het aansteken van de wierook worden de volgende woorden uitgesproken:

“Wierook stijgt omhoog
als gebaar van het verlangen van de mens op aarde
zich innerlijk in eenheid te willen brengen
met zijn wezenskern”

Tot slot zegt deze persoon:

“Laat ons de brandende kaars hoog houden
dat het licht moge schijnen
tot in de diepten van het menselijk bewustzijn.
Moge dit stralende licht het pad beschijnen
van de zoekende mens
opdat hij zal komen
tot de werkelijke eenheid van stof en geest”

Hierna volgt weer een stukje muziek.

Dan leest de functionaris de ‘Aanroep van de Liefde’
voor, waarbij eenieder deze tekst in zichzelf, in vrijheid
kan integreren.

“Laten wij vanuit een stille, belangeloze liefde
een straal van warmte daarheen zenden
waar deze straal opgevangen kan worden
en herkend kan worden in ieders eigen vrijheid”

"Dat het licht van de geest
de liefde in de ziel
en de kracht van de menselijke persoonlijkheid
de verbinding moge leggen
over de gehele wereld
van hart tot hart
van ziel tot ziel
van geest tot geest
opdat zal komen de nieuwe aarde
in de nieuwe hemel”

Hierna leest de functionaris een stukje voor uit een door hem/haar zelf gekozen boek met geïnspireerde teksten en geeft daarna hierover zijn/haar eigen inspiratie.

Aansluitend volgt de meditatie.

De meditatie duurt ongeveer 5 minuten en wordt aan het begin en het einde begeleid door een stukje muziek.

Hierna zegt de functionaris:

'Wij zijn aan het einde gekomen van onze meditatie. Laten wij een paar keer diep ademen, zodat ons lichaam de geestelijke energieën kan opnemen en verwerken'.

Het delen van het brood en de druiven

De functionaris leidt met een paar woorden de ceremonie in en zegt:

'Laten we elkaar aankijken in het doorgeven van het brood en de druiven en daarin ook de mensen betrekken die geen voedsel hebben'.

Nadat de functionaris een stukje brood van de schaal met het brood heeft genomen en dit heeft gedoopt in wat zout houdt hij/zij dit stukje brood omhoog voor de aanwezigen en zegt:

“In het doorgeven van dit voedsel
realiseren wij de liefde voor elkaar.
Eens zal de mens, door de liefde verlicht
het voedsel der aarde met zijn naasten delen.
Laat ons eten van dit brood
en ons verbinden in licht en herkenning
opdat de herkenning
van het Licht van ons licht
ons zal brengen tot liefde en broederschap
delend van ons voedsel
in respect voor de waardigheid
van onszelf en de ander”

Hierna eet de functionaris het stukje brood en geeft de
schaal door aan de aanwezigen.

Daarna pakt de functionaris een druif van de schaal met
de druiven, houdt deze omhoog voor de aanwezigen
en zegt:

“Moge de kracht van de zonnestrallen in deze
gerijpte druiven ons hart verwarmen.
Moge de gloed van het hart
ons door de liefde
de eenheid doen realiseren.

Zoals het bloed stroomt door onze aderen
leven brengend in ons stoffelijk lichaam
moge zo de liefde stromen
vanuit onze geest in onze ziel
in onze persoonlijkheid

opdat eens in de mensheid
de liefde zo groot zal zijn
dat ieder mens het zijne zal willen delen
met zijn naaste”

Hierna eet de functionaris de druif en geeft de schaal
door aan de aanwezigen.

Dan leest de functionaris de volgende tekst voor:

“Laten wij in de geest een hand reiken
aan allen die wij kennen
aan allen die wij nog niet kennen
aan allen die wij liefhebben
maar juist ook aan allen
die wij nog níet kunnen liefhebben.

Dat wij met deze handreiking
al die kloven willen overbruggen
die onze geschillen
en verschillen uitmaken
van volk tot volk
van kleur tot kleur
van religie tot religie.

Dat er dan zal komen door de broederschap
door onze handreiking in de geest
over de hele wereld
een zo grote energie van liefde en acceptatie
van ieders eigen unieke zijn
van hart tot hart
van ziel tot ziel
van geest tot geest”

Daarna zegt de functionaris:

'We gaan nu over tot het doven van de kaarsen, omdat de symbolen hun werk hebben gedaan'.

Hiertoe wordt de persoon die de kaarsen heeft aangestoken gevraagd om deze met de kaarsendover te doven en daarbij de volgende tekst uit te spreken:

“Wij doven de vlam
die het symbool is van de liefde
daar nu de liefde bewust brandt
in het hart van ons mensen”

"Nu doven wij de vlam
die het symbool is
voor het licht van het bewustzijn
daar nu dit licht
door het verstand van ons mensen
herkend wordt"

"Wij doven de kaars
die het symbool is voor de eenheid
daar de eenheid zich bewust heeft gemanifesteerd
en zich nu kan realiseren in ons mensen”

Tot slot dooft de functionaris de grote kaars onder het uitspreken van enkele toepasselijke woorden.

Terwijl de aanwezigen de kring verlaten speelt er weer muziek.

Daarna is er koffie en thee.

Wijdingsvieringen

De wijdingsvieringen zijn Tempelvieringen waarin een extra 'element' is opgenomen:
Aarde, Licht, Water of Vuur.

De wijdingsceremonie komt na de meditatie en wordt gevolgd door een bijpassende tekst tot 'het Universele Licht' en het 'delen van het brood en de druiven'.

De viering vindt indien mogelijk plaats in een U-vorm, waarvan de opening is gericht naar het oosten. In de opening van deze U-vorm staat de grote kaars op een standaard met daarvoor een vaas met kelkvormige bloemen. Binnenin de U-vorm en vóór de bloemen staat de altaartafel met de drie kaarsen in de houders, de wierook en een krans van altijd groene takken.

De kaarsen staan in een driehoek. De eerste kaars die wordt aangestoken staat links op de tafel (gezien vanuit de wachter van de geest die in de opening van de U-vorm staat) en symboliseert de kaars van de 'Eenheid van Zijn'. De tweede kaars staat rechts en symboliseert het 'Licht van het bewustzijn'. De derde kaars als punt van de driehoek staat tussen deze twee kaarsen in en symboliseert de 'Liefdeskracht' in de mens.

De symboliek van de drie kaarsen reikt aan dat de mens, vanuit de eigen vrijheid, de eenheid van het Zijn en het licht van het bewustzijn, door de liefdeskracht kan realiseren.

Rechts naast de wachter van de geest staat een tafeltje met een negenarmige kandelaar met daarin de negen kaarsen. Links staat een tafeltje met de benodigdheden voor de wijdingsceremonie en de schalen met het brood en de druiven.

De viering wordt geleid door vier functionarissen:

De wachter van de geest, de wachter van de ziel, de wachter van de persoonlijkheid en de wachter van de muziek. De wachter van de geest staat in de opening van de U-vorm met de grote kaars voor zich. De wachter van de ziel staat aan zijn/haar rechterkant en de wachter van de persoonlijkheid links, beiden ter hoogte van de altaartafel. De wachter van de muziek heeft zijn/haar plaats bij de muziekapparatuur.

Tempelviering 'Aardewijding'

Vorbereiding:

Nadat de functionarissen alles hebben klaargezet voor de viering, komen zij bij elkaar en gaan rond de grote kaars staan. De wachter van de geest steekt hierbij de grote kaars aan.

De muziek begint te spelen vlak voor het binnen komen van de mensen.

Begin van de viering:

De wachter van de persoonlijkheid haalt de wachter van de geest op, terwijl de wachter van de ziel zegt:

'De bewuste herkenning van geest in de menselijke persoonlijkheid wordt hier symbolisch gerealiseerd, doordat de wachter van de persoonlijkheid de wachter van de geest ophaalt'.

Er speelt zachte muziek die stopt zodra de beide wachters op hun plaats zijn teruggekeerd.

De wachter van de geest heet iedereen welkom en maakt daarna een gebaar:

Daarbij wordt 'vanuit de materie, met de handen het emotiecentrum en het hart aanrakend, in eenheid met de aanwezigen, verbinding gemaakt naar boven met geest'.

Hij/zij zegt daarbij:

"Met dit symbolische gebaar verbind ik ons allen in de eigen eenheid van geest, ziel en persoonlijkheid".

Dan volgt een lichtvisualisatie naar eigen inspiratie van de wachter van de geest.

Hierna steekt de wachter van de ziel de drie kaarsen en de wierook aan. Hij/zij doet dit met het aansteekkaarsje dat eerst aan de grote kaars is aangestoken en zegt:

“Wij steken de eerste kaars aan als teken
dat al het werkelijke één is”

"De tweede kaars wordt aangestoken als symbool voor
het licht van het bewustzijn"

"De derde kaars symboliseert de liefde"

Bij het aansteken van de wierook worden de volgende woorden uitgesproken:

“Wierook stijgt omhoog
als gebaar van het verlangen van de mens op aarde zich
innerlijk in eenheid te willen brengen
met zijn wezenskern”

en de wachter zegt daarbij:

“Laat ons de brandende kaars hoog houden
dat het licht moge schijnen
tot in de diepten van het menselijk bewustzijn.
Moge dit stralende licht het pad beschijnen
van de zoekende mens
opdat hij zal komen
tot de werkelijke eenheid van stof en geest”

Hierna leest de wachter van de persoonlijkheid de
'Aanroep van de Liefde' voor:

"Laten wij vanuit een stille, belangeloze liefde
een straal van warmte daarheen zenden
waar deze straal opgevangen kan worden
en herkend kan worden
in ieders eigen vrijheid"

(en na een korte pauze)

"Dat het licht van de geest
de liefde in de ziel
en de kracht van de menselijke persoonlijkheid
de verbinding moge leggen
over de gehele wereld
van hart tot hart
van ziel tot ziel
van geest tot geest
opdat zal komen de nieuwe aarde
in de nieuwe hemel"

Rondgang:

De muziek begint te spelen.

De wachter van de persoonlijkheid steekt aan de grote kaars zijn/haar aansteekkaarsje aan.

De wachter van de geest zegt:

'Met deze rondgang symboliseert de wachter van de persoonlijkheid de zoekende mens, die het goddelijk licht in zichzelf herkend heeft en op zoek is naar inspiratie om tot een bewustere eenheid te komen'.

De wachter van de persoonlijkheid loopt, via de ronding van de U-vorm, met het brandende kaarsje langs de aanwezigen naar het tafeltje met de negenarmige kandelaar en steekt de negen kaarsen aan.

Hij/zij zegt daarbij:

“We steken de kaarsen
van de negenarmige kandelaar aan
als uiterlijk symbool
voor de negen bewustzijnsgebieden
waar de mens nu bewust toegang toe heeft
in licht, liefde en verbinding
met het goddelijk Zijn”

Daarna dooft hij/zij het aansteekkaarsje en pakt het door de wachter van de geest gekozen boek met geïnspireerde teksten dat op het tafeltje klaarligt. Hij/zij loopt vervolgens langs de U-vorm terug naar de wachter van de geest.

Bij het in ontvangst nemen van het boek maakt de wachter van de geest een lichte buiging met het hoofd. De wachter van de persoonlijkheid knikt terug en gaat links van de wachter van de geest staan, met de handen gekruist over de borst, links over rechts en met het gezicht naar de mensen.

De wachter van de geest leest voor uit het boek en plaatst dit daarna zichtbaar voor de aanwezigen op een standaard. De wachter van de persoonlijkheid keert nu terug naar de eigen plaats waarna de wachter van de geest zijn/haar uitleg geeft over de gekozen tekst.

Hij/zij zegt daarna:

'Ik nodig u uit om in vrijheid, de linkerhand op het hart te leggen en de rechterhand op de zonnevlecht iets boven de maag. Dit is een energetische handeling. Hierin willen wij ons dan verbinden met anderen. En onderschat niet de kracht van zo'n energetische handeling, wanneer je dat doet vanuit jezelf, vanuit het besef van je eigen zijn, je eigen waardigheid en je eigen kracht in je eigen mogelijkheden en ook beperkingen. En dan jezelf met alles wat je is gebeurd kunt verzoenen'.

Aansluitend volgt de meditatie.

De meditatie duurt ongeveer 5 minuten en wordt aan het begin en het einde begeleid door een stukje muziek.

Hierna zegt de wachter van de ziel:

'Wij zijn aan het einde gekomen van onze meditatie. Laten wij een paar keer diep ademhalen, zodat ons lichaam de geestelijke energieën kan opnemen en verwerken'.

Ceremonie van de Aardewijding

De wachter van de geest leidt met enkele woorden de ceremonie in en pakt het schaalpje met de aarde. Hij/zij mengt de aarde door vijf keer wat aarde uit het schaalpje te nemen en weer te laten vallen.

Dan zegent de wachter van de geest de aarde met de rechterhand boven het schaalpje en zegt:

"Zo zegen ik
met u allen gezamenlijk
want niets is van de mens alleen
deze aarde, van dit land, van deze streek
en zo van deze gehele wereld
opdat deze aarde zo vruchtbaar zal zijn
dat zij die mensen zal voortbrengen
die vanuit hun nieuwe verantwoordelijkheid
hun nieuwe besef te zijn
deze geïncarneerde wezens Gods
de liefde daadwerkelijk
in deze aarde zullen willen brengen"

Aum

Hierna leest de wachter van de ziel de volgende tekst:

“Licht van het licht in mij aanwezig.
Ik, vonk van het licht, stralend in mijzelf
geborgen in U, in mijn liefde
genadevol opgenomen in U
in mij, punt van licht.

Dat dit punt van licht in mij
mag vormen de basis van mijn leven.
Dat mijn leven in vreugde, in vrijheid
gedragen door de liefde
gewijd mag worden aan het Licht van U in mij
door mij heen stralend
verwarmend en rakend de ander.

Dat dagen als deze ons mogen verbinden
als kralen van een lang snoer
vreugdevolle momenten van herkenning.

Licht van het licht.
Ik, uw lichtvonk ben bereid
in de volle vrijheid van mijn zijn
Uw Licht in mijn licht op te nemen en te zijn”

Nu volgt de ceremonie van het ‘delen van het brood en de druiven’ zoals dit op pagina 15 is omschreven. Dit wordt in de wijdingsvieringen door de drie wachters gezamenlijk gedaan.

De viering gaat verder met de volgende tekst die door de wachter van de ziel wordt uitgesproken:

“Laten wij ons verbinden met hen
die leven in de geest.

Zo willen wij vanuit de Universele eenheid
in de vreugde van het delen met elkaar
ook hen in de geest gedenken.

Dat er vreugde moge komen
daar waar leed is geweest.

Moge de liefde herkend worden
ook in de duisternis
opdat het bewustzijn zich
op een diepere wijze kan vernieuwen.

Laat ons zijn in vergeving, vrede en harmonie
opdat daar waar leed is geweest
nu vergeving, vrede, en harmonie moge zijn”

De wachter van de persoonlijkheid zegt vervolgens:

“Laten wij in de geest een hand reiken
aan allen die wij kennen
aan allen die wij nog níet kennen
aan allen, die wij liefhebben
maar juist ook aan allen
die wij nog níet kunnen liefhebben.

Dat wij met deze handreiking
al díe kloven willen overbruggen
die onze géschillen en vérschillen uitmaken
van volk tot volk
van kleur tot kleur
van religie tot religie.

Dat er dan zal komen door broederschap
en zusterschap over de hele wereld
een zo grote energie van liefde en acceptatie
van ieders eigen unieke zijn
van hart tot hart
van ziel tot ziel
van geest tot geest”

Hierna zegt de wachter van de geest:

'Wij zijn aan het punt gekomen in deze Tempelviering,
dat wij het gegevene in onszelf tot integratie kunnen
brengen, opdat het kan doorwerken in ons dagelijkse
leven'.

Afsluiting:

De wachter van de persoonlijkheid zegt:

'Nu de bewuste integratie heeft plaatsgevonden, kunnen
wij afscheid nemen van de symbolen. Dit gebeurt door
het doven van de kaarsen'.

De wachter van de persoonlijkheid dooft de kaarsen van de negenarmige kandelaar en zegt:

“In liefde en herkenning
doven wij deze kaarsen”

Hierna dooft de wachter van de ziel de drie kaarsen op de altaartafel en zegt:

“Wij doven de vlam,
die het symbool is van de liefde
daar de liefde nu bewust brandt
in het hart van ons mensen”

“Nu doven wij de vlam
die het symbool is
voor het licht van het bewustzijn
daar dit licht nu
door het verstand van ons mensen
herkend wordt”

“Wij doven de kaars
die het symbool is voor de eenheid
daar de eenheid
zich bewust heeft gemanifesteerd
en zich nu kan realiseren in ons mensen”

Hierna zegt de wachter van de ziel:

'De wachter van de persoonlijkheid brengt de wachter van de geest terug, hetgeen weergeeft dat de bewuste herkenning van Geest in de menselijke persoonlijkheid heeft plaatsgevonden'.

Tot slot zegt de wachter van de ziel:

'Wij zijn aan het einde van deze viering gekomen'.

Er speelt muziek terwijl de mensen de ruimte verlaten.

De functionarissen ronden met elkaar de viering af.

Dan is er koffie en thee.

Tempelviering 'Lichtwijding'

De ceremonie is ingebed in de Tempelviering zoals bij de Aardewijding.

Ceremonie van de Lichtwijding

Na de meditatie leidt de wachter van de geest met een paar woorden de ceremonie in.

Hierna gaan de drie wachters elk met een goudkleurige kaars naar de grote kaars waar de wachter van de geest zijn/haar goudkleurige kaars aan de grote kaars aansteekt en zegt:

"Zie hoe de wachters van de persoonlijkheid
van de ziel en van de geest
in ons mensen
gezamenlijk het licht
tot uitdrukking brengen"

Daarna steekt hij/zij de goudkleurige kaarsen van deze drie wachters aan en zegt:

"Zie hoe het licht de duisternis verdrijft.
En zie hoe dit licht sterker is dan de duisternis.
In ons is dit stralende licht
ons hoogste Zijn.
Alleen wij mensen kunnen dit licht
van ons hoogste Zijn
in ons leven tot liefde brengen.

Opdat al hetgeen ons heeft bedroefd en doen lijden
we door de liefde van ons hart
het nu in vrede en vergeving kunnen brengen.

Moge al wat in de afgelopen tijden
was ontbonden en gedeeld
nu in liefde en vrede worden geheeld.

Verbinden wij ons
vanuit de kracht in onze persoonlijkheid
en de liefde in de ziel
met de vrede en de vreugde
van geest in onszelf"

(Hierna zou de ceremonie vervolgen met het aansteken van de kaarsen van alle aanwezigen. Wegens praktische overwegingen en uit het oogpunt van brandgevaar wordt dit gedeelte van de ceremonie tegenwoordig achterwege gelaten).

Daarna plaatsen de drie wachters hun goudkleurige kaarsen in de standaards op de altaartafel en gaan terug naar hun plaats.

De wachter van de geest zegt:

'Nu ziet u hier dat de kaarsen van de Lichtwijding met de kaarsen van het altaar twee driehoeken vormen, die samen het Salomo zegel symboliseren, het verbond met God'.

In ons nieuwe perspectief:
'De herkenning van het levende bewustzijn
van ons eigen licht'.

Hierna speelt er muziek.

Dan zegt de wachter van de ziel:

“Wij richten ons tot het grote Licht
in de herkenning
vanuit onze menselijke persoonlijkheid.
Hoop gloort aan de horizon
liefde bloeit op in het duister.
Het licht in ons
is de basis van ons eigen Zijn.
Dat de vleugelslag van de Heilige Geest
onze eigen vrije wil
begeleid door onze
eigen verantwoordelijkheid
het vuur van de liefde zal doen ontbranden.
Zo willen wij leven
vanuit de ene bron van waarheid en liefde
te zijn in de straling van het grote Licht”

Hierna volgt de ceremonie van 'het delen van het brood
en de druiven' zoals dit op pagina 15 is omschreven. Dit
wordt in de wijdingsvieringen door de drie wachters ge-
zamenlijk gedaan.

Daarna wordt de viering voortgezet zoals in de Tempel-
viering 'Aardewijding'.

Tempelviering ‘Waterwijding’

De ceremonie is ingebed in de Tempelviering zoals bij de Aardewijding.

Ceremonie van de Waterwijding

Na de meditatie leidt de wachter van de geest met een paar woorden de ceremonie in en loopt vervolgens naar een schaalje met water dat links van hem/haar klaar staat en zegt:

“Zo wij in licht en liefde
in waarheid en herkenning
van ons eigen zijn
onze menselijke persoonlijkheid
daarin willen accepteren
zullen wij het bewustzijn
van het goddelijk Zijn in ons
tot licht in de materie kunnen brengen”

Hij/zij pakt het schaalje met water op,
sprenkelt het water naar links, naar het midden
en naar rechts en zegt:

“Zo mag ik u en mij
enkele druppels van dit water
in de zuivering van ons eigen zijn
doen toekomen”

Dan zet de wachter van de geest het bakje met water terug, houdt de handen met de palmen tegen elkaar boven het water en zegt:

“Deze zuivering die in wezen een inwijding is
kan ik u niet geven.
Geen enkel mens
kan een ander mens inwijden.

Wat hiermee wordt gegeven
is alleen een uiterlijke ceremoniële bevestiging
van datgene wat in onszelf plaatsvindt
in onze vrijheid
in ons licht.

In de verbondenheid van ons allen
mag ik ons deze zuivering aanreiken
opdat zij in onszelf herkend zal worden”

Nu opent de wachter van de geest zijn/haar handen met de palmen naar boven, strekt de armen horizontaal naar voren en zegt:

“Zo hef ik op vanuit onze materie
het verlangen van ons mensen
naar het bewustzijn van vrijheid
zuivering en licht in onszelf.
Dan zal het innerlijke godbewustzijn
in ons mensen
zo diep herkend worden
dat wij de kracht zullen hebben
ons te zuiveren van de eigen schaduwkanten.

Laat ons door de innerlijke zuivering
waarvan dit water het symbool is
ons plaatsen in een ring van licht
opdat er verbinding moge komen
over de gehele wereld
in licht, liefde en broederschap”

Hierna zegt de wachter van de ziel:

“Wij richten ons tot het grote Licht.
Moge het water der innerlijke zuivering
ons brengen tot de warmte
van het eigen licht.
Dat de bloemen van het hart
mogen groeien en bloeien
opdat er zal komen
een nieuwe aarde in de nieuwe hemel.
Dan zullen wij mensen zijn
als een levende Christus
in eenheid met het goddelijk Zijn”

Daarna wordt geluisterd naar mooie muziek.

Hierna volgt de ceremonie van ‘het delen van het brood en de druiven’ zoals dit op pagina 15 is omschreven. Dit wordt in de wijdingsvieringen door de drie wachters gezamenlijk gedaan.

Daarna wordt de viering voortgezet zoals in de Tempelviering ‘Aardewijding’.

Tempelviering 'Vuurwijding'

De ceremonie is ingebed in de Tempelviering zoals bij de Aardewijding.

Ceremonie van de Vuurwijding

Na de meditatie leidt de wachter van de geest met een paar woorden de ceremonie in.

Hierna gaan de drie wachters elk met een goudkleurige kaars naar de grote kaars waar de wachter van de geest zijn/haar goudkleurige kaars aan de grote kaars aansteekt en zegt:

'Wij zullen dan tot de wijding van dit vuur
de Godsvonk in onszelf
overgaan'.

'De inwijding van het vuur geeft u zichzelf.
Wat wij hier doen is een symbolische vormgeving
van datgene wat u zelf hebt veroverd'.

"Laat ons de brandende kaars hoog houden
opdat in ons eigen innerlijk
dit licht van onze eigen Godsvonk
ons pad moge verlichten.

Dat dit licht van ons eigen
individuele goddelijke Zijn
ons moge verbinden"

De wachter van de geest drukt deze verbinding uit door met zijn/haar kaars drie keer van links naar rechts een grote boog te beschrijven naar de aanwezigen, benadrukt door een lichte golfbeweging.

Hij/zij zegt daarna:

“Van hart tot hart
van ziel tot ziel
van geest tot geest”

Dan houdt de wachter van de geest zijn linkerhand horizontaal met de palm open naar boven en vervolgt:

“Laat ons deze vuurkracht
door de liefde
in onze persoonlijkheid bevestigen.

Opdat de schaduwkanten
die ons beïnvloeden
van leven tot leven
nu door de daadkracht
van onze eigen vrije wil
zich zuiveren en transformeren.

Dat deze grote oproepende kracht
van ons allen
de verbinding moge leggen
over de gehele wereld”

Amen

Daarna plaatsen de drie wachters hun goudkleurige kaarsen in de standaards op de altaartafel en gaan terug naar hun plaats.

De wachter van de ziel zegt:

“Mogen wij ons eigen licht
in liefde, vreugde en eerbied
herkennen en erkennen.

Opdat het vuur van onze persoonlijkheid
een warmtebron mag zijn
voor ieders eigen licht
in verbinding met alle
godsdiensten en religies.

Opdat er zal komen
waarheid en gerechtigheid
in liefde en eenheid”

Hierna volgt de ceremonie van ‘het delen van het brood en de druiven’ zoals dit op pagina 15 is omschreven. Dit wordt in de wijdingsvieringen door de drie wachters gezamenlijk gedaan.

Daarna wordt de viering voortgezet zoals in de Tempelviering ‘Aardewijding’.

Uitleg van de symbolen

Inleiding

Alle elementen die u hier ziet zijn elementen van eeuwen en eeuwen geleden uit allerlei religies en godsdiensten. De vormgevingen zijn veranderd, zijn soms helemaal verdwenen, maar de waarden van deze elementen zijn blijven bestaan.

In 1978 kreeg ik vanuit geestelijke dimensies de Tempelviering door, het kwam letterlijk uit de lucht vallen. Waarom kwam dit zo? Het was om duidelijk te maken dat alle waarden in alle religies en godsdiensten uit één en dezelfde bron zijn gekomen. En dat zij nu, vanuit nieuwe perspectieven zoals ik ze heb gekregen, opnieuw beleefd en herkend kunnen worden in de mens zelf.

Grote kaars

Ik wil beginnen met de grote kaars, de kaars van de verbinding. En dit is niet alleen een verbinding van de mensen hier aanwezig. Energetisch gaat zo'n verbinding over de hele aarde heen. In het grote energieveld, waar wij toe behoren, komt het dan in de goodwill van de verbinding met elkaar.

Functionarissen

De functionarissen, de wachter van de ziel, de wachter van de persoonlijkheid, de wachter van de geest en de wachter van de muziek symboliseren hier met elkaar, dát wat in elk mens aanwezig is.

De wachter van de ziel met de witte rozet symboliseert de onschuld van de ziel, wanneer de ziel incarneert en wel in zichzelf alles draagt wat is geweest in andere levens, maar toch in een zekere onschuld op aarde komt. De omstandigheden en alles wat daaraan mee werkt, werken dan zodanig mee dat de mens die deze ziel draagt enorm veel uitdagingen kan krijgen om tot een vernieuwing in zichzelf te kunnen komen.

De wachter van de persoonlijkheid met de gele rozet symboliseert het wezen van de mens, rationeel en emotioneel, die dienstbaar is aan zijn eigen ziel, aan het eigen innerlijk, aan de verbinding met het goddelijke in onszelf. Ik weet dat het woord goddelijk niet meer zo in is in onze cultuur.

Ik zal het voortaan de 'Divine Construction' noemen.

De wachter van de geest met de paarse rozet symboliseert de geest. Geest is het allereerste begin van de gehele schepping. Het is het principe waardoor die 'Divine Construction' kon komen.

Drie kaarsen

De drie kaarsen symboliseren dat al het werkelijke een eenheid is. Aan de linkerkant 'de eenheid van al het zijn'.

Aan de rechterkant 'het licht van het bewustzijn'.

Als ons verstand het niet kan accepteren, dan kunnen we er ook niks mee.

En de punt van de driehoek, de kaars die naar u gericht is, is 'het symbool van de liefde', want als de liefdeskracht in de mens niet aanwezig is, dan kan hij nog zoveel kennis hebben en nog zoveel weten, dan kan hij het niet tot in de materie realiseren.

De symboliek van de drie kaarsen reikt aan dat de mens, vanuit de eigen vrijheid, de eenheid van het Zijn en het licht van het bewustzijn door de liefdeskracht kan realiseren.

Krans van groene takken

De kring van groen op het altaar, het eeuwige groen, het eeuwige leven. Het symboliseert de onvernietigbare geest die wij zijn en die wij in onszelf hebben.

Negenarmige kandelaar

In deze Tempelvieringen symboliseren de negen kaarsen van de negenarmige kandelaar de negen bewustzijnsgebieden waar de mens nu toegang toe heeft.

De negen bewustzijnsgebieden zijn:

Het Zijn, het Al, het kosmische gebied, het spirituele gebied, het astrale gebied, het mentale gebied, het emotionele gebied, het etherisch veld van de mens en het stofelijk lichaam.

De mens kan zich vanuit zijn innerlijke wens openen voor inspiratie.

Gebaar aan het begin van de viering

Alles is symbolisch. Daar mag je niet teveel waarde aan hechten, maar moet je ook niet onderschatten.

Een symbool wil alleen maar duidelijk maken:

Mens, herken Mij, de 'Divine Construction' nou in jezelf.

Vanuit ons menselijk zijn, gewoon op de aarde, brengen wij de goodwill, de vreugde, het met elkaar willen verbinden, omhoog naar onze zonnevlecht, waar alle emoties zetelen die wij hebben en die ons bepalen. En dan brengen we het naar de liefde, naar het hart en vanuit dit centrum is het dan zo dat de kracht in de energie van de verbinding duizendvoudig wordt verdubbeld. En dan breng je het naar boven, want wij zijn in eenheid met het hoogste zijn, vanuit onze werkelijke materiële aardse persoonlijkheid.

Lichtvisualisatie

De lichtvisualisatie is ook een symbool, daar mag je ook niet teveel waarde aan hechten. Dat mag je niet als het belangrijkste zien. Het is gewoon een hulpmiddeltje en de lichtvisualisatie betekent alleen dat in de mens de herkenning gaat komen van het eigen licht.

Gebaar van de wachter van de persoonlijkheid

Het gebaar van de wachter van de persoonlijkheid, links over rechts tijdens het voorlezen, is heel oud en komt uit Egypte. In de oude religie vroeger stonden de wachters in de tempel en hielden alles in de gaten, want het moest net zo gaan dat de mensen tot de werkelijke verlichting konden komen. En de persoonlijkheid, de wachters dus, die hielden dan de handen links over rechts.

Het delen van het brood en de druiven

Dit lijkt op een oude, zeer oude ceremonie uit de Christelijke kerk, maar het betekent dat wij ongeacht wie of wat we zijn, het voedsel van deze aarde met elkaar willen delen, en dus ook juist het geestelijke voedsel.

De esoterische betekenis van zout is: 'de tranen des mensheid'. Datgene wat wij aan lijden, wat wij onszelf en elkaar soms aandoen, dat wij dit in het delen met elkaar en daardoor het transformeren van dat lijden, tot vernieuwing kunnen brengen.

Energetische handeling

Met deze energetische handeling verbind je de liefde van het hart met het emotiecentrum.

Ceremonie van de Aardewijding

De aarde is de materie waarin en waarop wij leven en het is ontzaglijk belangrijk wanneer die materie 'doorgeest' wordt van wat uit onszelf kan komen aan licht, aan liefde, aan respect en aan waardigheid. Dit is niet alleen belangrijk voor onszelf, maar ook voor de ander en het andere.

Ceremonie van de Lichtwijding

De Tempelviering 'Lichtwijding' is analoog aan alle oude religies waar de terugkeer van het licht en de zonnwende werd herdacht.

In de Christelijke traditie de geboorte van de Christus.

Nu in deze vormgeving: 'de bewustwording en herkenning van het eigen licht'.

Ceremonie van de Waterwijding

Deze wijding is analoog aan de voetwassing die Jezus de Christus gaf aan zijn discipelen. De mystieke achtergrond en ook de esoterische betekenis hiervan is, dat de Christus zijn discipelen en daardoor alle mensen heeft gevrijwaard van schuld, van karma.

Ceremonie van de Vuurwijding

De Tempelviering 'Vuurwijding' is een zonne-inwijding, het vuur van de zon, de geest in onszelf. De wijding van de geest, de bewuste indaling, de herkenning in de mens van de eigen geest.

'Presence of Light'

In your higher consciousness
I am the Light

In your sub-consciousness
I am the Existence

In your consciousness
I am the Presence

‘Heb uzelf lief, opdat u uw naasten kunt liefhebben’

In de nieuwe perspectieven wordt aangereikt dat er nooit werkelijk een behoefte aan verbinding kan ontstaan met de ander, als je niet in jezelf in je eigen respect, waardigheid en liefde kunt zijn.

Lezing tijdens Tempelviering 'Aardewijding'

Dit boek 'Zie de leliën' werd in de jaren '80 aan mij doorgegeven vanuit de geestelijke dimensies. Het is in een wat archaische taal gesteld. Toen ik vroeg naar het waarom, werd er uitgelegd dat dit was uit het diepste respect die de geest heeft voor de mens op aarde. Deze Bijbelse taal is wel even wennen, maar er zit een grote schoonheid in. Je kunt het zomaar openslaan en dan komt juist dat naar je toe wat op dat moment nodig is. Maar nu werd gegeven:

"Want juist u mens zult, vanuit uw eigen zijn
de liefde tot in de stof kunnen vervullen.

        Zo heb uzelf dan lief
opdat gij uw naasten kunt liefhebben.

        Zo richt u dan tot uw naaste
en ontsteek het vuur van liefde in uw eigen hart.

        En wees met Mij, Mijn broeders en zusters
opdat wij zullen komen tot de eenheid van het Zijn
        in de Heer van het Licht"

Wat nu met deze vernieuwde vormgeving werd aange-reikt is, dat de basis van alles wat ik heb mogen doen - de Psychosofia, die zich richt op het maatschappelijk handelen - de heelheid van de mens op zijn eigen zoektocht is.

Ook het religieuze deel ('religare' betekent 'verbinden') van de mens die toch misschien, los van de vormgevingen, iets zoekt en wil herkennen, werd daartoe gegeven.

Maar als ik lees 'heb uzelf lief, opdat u uw naasten kunt liefhebben', dan denk ik, hebben we niet eeuwenlang andersom geleerd? Je altijd richten naar de ander, jijzelf was er niet.

In de nieuwe perspectieven wordt aangereikt, dat er nooit werkelijk een behoefte aan verbinding kan ontstaan met de ander als je niet in jezelf in je eigen respect, waardigheid en liefde kunt zijn. Wat er niet is kan je niet aan de ander geven, ook niet met een ander delen.

Het klinkt heel egoïsch, maar er werd heel duidelijk uitgelegd dat de liefde tot het eigen zijn zich niet moet beperken tot de materie en het vergroten, vermeerderen, verrijken en het verlichten van het ego. Dat hoort erbij. Het ego is niet een ondermaats geheel. Maar waar het op aan komt is dat het ego zich in eenheid en verbinding dūrfte te stellen met wat ik noem de 'Divine Construction'. Ik denk dat wij eeuwenlang hebben geleerd dat wat wij God noemen daar ergens boven is. Maar het diepste principe is in ons aanwezig.

Ik vroeg aan de Begeleiding: 'Hoe moet je dan liefhebben, je kunt het niet zien, je kan het niet weten, wat is het dan?' Er werd gezegd: als je jezelf kunt stellen in de werkelijke acceptatie en verzoening met jezelf, je lot, met alles wat er met je is gebeurd, dan 'zit je zowat bij

God op schoot'. Het betekent dat je dan in een werkelijke eenheid bent.

Wat is het toch moeilijk als mens om in vrede en in harmonie te zijn met alles wat jou gebeurt in dit leven. Met alles wat je niet hebt gedaan, hebt misverstaan en met wat naar je toekomt. En dan zelfs in dankbaarheid, dankbaarheid voor het leven.

De dankbaarheid voor het leven houdt niet alleen het leven van nu in, dat is een onderdeel, maar het leven in de totaliteit van continuïteit van leven. Dat is het waar wij mensen naar toe gaan, langzaam in groeien en inzicht in krijgen.

Zo'n viering als vandaag, waar dient het voor?

Het nut is dat wanneer wij vanuit de goodwill, intentie in onszelf ons verbinden en openstellen voor het licht in onszelf, maar ook in respect en waardigheid voor dat van de ander, kan er energetisch een totale verandering gaan komen. Dat kan nog honderd jaar duren, maar toch zijn we daar dan mee bezig. Waar wil dit toe leiden?

Vandaag is de Aardewijding. U zult mij straks zien met een potje aarde wat ik zegen en wat wij met z'n allen zegenen. Maar de aarde is de materie waarin en waarop wij leven. Het is ontzaglijk belangrijk wanneer die materie doorgeest wordt met datgene wat uit onszelf aan licht, liefde, respect en aan waardigheid kan komen. Niet alleen voor onszelf, maar ook voor de ander en het andere.

Wanneer wij de aarde kunnen zien als een moeder waar wij allen van houden en waar wij van leven, dan kan er een grote energetische verandering komen. Het schijnt, hoewel ik geen doemprofeet ben, dat alle ellende die er nu is, nog maar een deel is van alle ellende die er nog kan komen. Schrik niet. Maar het is wel zo dat het bewustzijn van de mens, de energie die de mens kan uitstralen, deze ellende in zekere mate kan terugdringen, veranderen en transformeren.

Daarvoor zijn deze Tempelvieringen gegeven.

Het is niet iets wat moet gebeuren, wat je moet doen, niet iets waar je je aan vast moet houden met regels en dogma's. Het is helemaal vrij. U kunt zichzelf daar misschien een beetje in herkennen.

Ik heb heel veel mensen gesproken in de 25 jaar dat ik bezig ben, die vanuit alle ellende die ze hadden beleefd, geen dankbaarheid meer konden hebben voor het feit dat zij leefden en dat zij steeds opnieuw van dag tot dag de kans kregen tot transformatie en vernieuwing.

Ik kan alleen maar hopen dat wat in 1975 werd aange-reikt, kan leiden tot andere inzichten, tot het verwerken van dingen, tot het beter begrijpen van emoties en er anders mee kunnen leven. Dat zo'n Tempelviering er alleen maar is om je te herinneren, door de symboliek die hier wordt gegeven, aan hetgeen in jou, juist in jou, aanwezig is.

In de nieuwe perspectieven wordt
heel duidelijk aangereikt:

'Mens wordt wakker'

Jij bent in jou zelf dit stralende licht,
berg dat in je op, hou het vast,
probeer vanuit dit weten te leven.

Lezing tijdens Tempelviering 'Lichtwijding'

Ik lees u voor uit 'Zie de leliën'.

"En zie, de hemelen zullen zich openen
opdat de dageraad van het nieuwe bewustzijn
zich aan u allen zal mededelen.

En in de dageraad van het nieuwe zijn
zult gij zien
hoe gij allen de kracht in u hebt
om te zijn als goden.

De tijd is gekomen
dat de hemelpoort wijd zal opengaan
en het nieuwe bewustzijn zich
als een stroom van licht
over u zal uitstorten
en met u allen die met u zijn"

Deze tekst is als het ware een handreiking hoe de mens van nu, vanuit het eigen zijn, de eigen vertaling, daarmee kan gaan werken. Ik heb begrepen, voor zover dat mogelijk is voor een kleine mens, waarom de doorgevingen in het begin van de jaren '80 werden gegeven.

Dat was het begin van een grootscheepse secularisatie in Nederland, het zich willen losmaken van oude vormgevingen en tradities, van godsdienst.

Het was bedoeld als een liefdesuiting vanuit de hemelen, opdat de mens niet helemaal verloren zou achterblijven. Hij kon niet meer meegaan in het oude, maar er was ook nog niks anders. Er was een heleboel, maar het was niet iets waar de mens in zichzelf vrij van kon worden.

Toen kwamen deze doorgevingen en heel veel esoterische leringen die allemaal betrekking hadden op de mens van nu. Het respect voor de mens van nu, wat hij, als zijnde een lichtvonk, voor zichzelf en de ander dient te hebben. Dit respect in de mens hield in dat niemand voor hem kon beslissen, wat een God daarboven ook zei of deed, beloonde of strafte. Dat het duidelijk zou kunnen gaan worden, dat de mens langzaamaan tot het besef zou komen, dat in zichzelf die goddelijke aanwezigheid is, hoe je je dat ook voorstelt.

Dat het iets in jezelf is wat soms plotseling herkenbaar is. Er gebeurt iets, een kleinigheid en je voelt ineens een soort warmte, een soort verbondenheid met die ander, even iets wat jou haalt uit je gewone zijn.

‘Dit was een glimlach’, is zo’n oud liedje, ‘een glimlach van Gods gena, in jezelf aanwezig’. Dan bedoel ik niet zoals wij vanuit onze oude tradities geleerd hebben: meneer God op de troon die straft en beloont en waar wij afhankelijk van zijn.

In de nieuwe perspectieven wordt heel duidelijk aange-reikt: mens wordt wakker. Jij bent in jou zelf dit stralende licht. Berg dat in je op, hou het vast. Probeer vanuit dit weten te leven.

Wat heb jij dan in je waardoor dit zou kunnen veranderen voor jezelf en in jezelf? Niet in dat grote geheel, maar wat kan het in jou doen?

Wanneer jij in jezelf in een bepaalde situatie bent en je verwachtingen, vooral je verwachtingen, niet op de ander of het andere stelt of op dat wat gaat komen of is geweest en niet goed was, kom dan in jezelf tot een stilte van een acceptatie.

‘Ja, het is geweest. Ja, dat hoef ik niet te verwachten, dat komt niet. Maar daarom ben ik wel baas in mijzelf. Daarom kan ik mijn aura wel zodanig beheren, dat ik in mijn uitstraling niet afhankelijk hoef te zijn naar buiten toe, van mijn verwachtingen, van hetgeen is geweest, mijn pijn, mijn eenzaamheid. Ik kan in mijzelf steeds vasthoudend zijn en durf steeds te staan in dat licht’.

Dat is erg moeilijk, dit gebeurt ook niet zomaar, dat kan helemaal niet. Ik denk wel eens dat je daar een mensenleven voor nodig hebt. Maar daarvoor zijn we toch op aarde? In datgene wat werd aangereikt, werd zo de nadruk gelegd op: ben ik mijn broeders hoeder?

Wat doe ik in mijzelf zodanig, dat die ander niet gekwetst wordt, zich niet eenzaam door mij voelt, niet onteigend. Wat doe ik in mijzelf? Waar is mijn licht? Is mijn licht dan zo sterk dat ik het aankan om dat dan niet te zijn?

Dan werd er gegeven:

"Ja, want u mens, bent u niet als goden?
U bent het goddelijk Zijn in uzelf.
U hebt in uzelf die kracht"

Wanneer u ziek wordt, pijn heeft, wanneer er afschuwelijke dingen in uw leven gebeuren bijvoorbeeld je verliest een kind, ook al is het een volwassen kind, het blijft altijd pijn doen. Waar blijf je dan? Waar is mijn licht? Dan is er, heel stil in jezelf, als je dat wilt en je daarvoor open kunt stellen: 'Ik ben in jou'.

Wie is die Ik? Niet een persoonlijke godheid. Het is wel de kracht, de liefdeskracht die er is en waar wij uit bestaan.

Er kwam ook de 'mystiek van het vernieuwde Christusbewustzijn'. Wat heb ik met die Christus, daar ergens vreselijk hoog, te maken? Het vernieuwde Christusbewustzijn, in de perspectieven zoals ik ze door kreeg, geeft aan dat datgene wat Hij heeft kunnen geven in ieder mens aanwezig is.

Wat klinkt dat eng hè en toch is het zo. Alles wat Hij heeft kunnen geven is in ons aanwezig: vergeving, acceptatie, overgave, niet steeds overal tegenin gaan en dan bedoel ik niet dat je dan heel volgbaar moet zijn.

Het betekent dat in jouw bewustzijn heel duidelijk kan zijn: hier is mijn persoonlijkheid op dit moment de baas en dit is wat in mijzelf aanwezig is aan stilte, schoonheid, vergeving, acceptatie.

Het moet toch niet zo zijn dat die twee vechten met elkaar, er wordt al zoveel gevochten op de wereld.

Maar het kan zijn, juist in deze tijden van herkenning van de wedergeboorte van het licht, dat in onszelf deze wedergeboorte heel bewust gaat plaatsvinden.

Toen deze Avatar, dat is gezondene, 2000 jaar geleden kwam, bracht Hij een groot Licht mee, een kosmisch Licht. Los van alles wat daaromheen is geweest en los van alle mythen, legenden, verhalen en ideeën, blijft bestaan dat er een grote gezondene kwam die een voorbeeld moest zijn voor de mensheid. Dit kan in de mens, op de eigen kleine plek, in ons eigen zijn, gezien worden en in vreugde gevolgd. Moeten we dan de hele dag maar liefjes doen tegen elkaar zoals vroeger met de flowerpower en zo? Allemaal onzin.

Wij hebben in onszelf de kracht, het meesterschap over onze eigen aura, hoe wij willen uitstralen naar de ander, waardoor wij het mededogen kunnen hebben met die ander en dat hij niet verplicht wordt, door onze uitstraling, zo te reageren als hij doet. Die verantwoordelijkheid is best groot.

Hoe gaan wij met elkaar om? Durven wij elkaar wel een beetje warmte te geven? Durven wij wel te laten zien aan de ander dat er warmte in onszelf is en dat wij ook een beetje warmte terug willen hebben? Dat we daar toch niet afhankelijk van zijn en dat niet verwachten, want dan maak je de ander onvrij.

‘Moet ik zo leven’ denken we dan. Is dit niet een te zwaar leven? Ik denk het niet. Als je dit eenmaal in jezelf hebt en het ook zo opzendt, dan gaat het gewoon vanzelf.

In deze Lichtwijding moest ik spreken over licht wat in ons is, licht wat wij uitstralen, velden van licht die wij kunnen vormen op deze wereld die, ik zou haast zeggen, van duisternis aan elkaar hangt. Het zijn de kleine dingen. Willeke Alberti zong eens een keer: ‘Het zijn de kleine dingen die het doen’. Het zijn kleine lichtstraaltjes. En ieder lichtstraaltje, van een vriendelijk woord, een vriendelijk gebaar, een vriendelijke gedachte, conformeert en resoneert met alle andere lichtstraatjes die er ook zijn. Hierdoor ontstaan er velden van licht die hopelijk ooit de velden van duisternis zodanig kunnen belichten dat het werkelijk licht zal worden.

Het klinkt heel groot, heel ver weg, wat kunnen wij daarmee? En toch is het in onze mogelijkheid. Laat juist nu in deze donkere dagen toe dat er in jou zelf licht en warmte is en laat dat aan de ander merken. Je zult daardoor zelf steeds warmer worden en steeds meer licht in jezelf kunnen hebben.

Ik hoop niet dat u dit als een soort preek hebt gezien, dit is wat door de geestelijke begeleiding werd gevraagd om te brengen tot mensen die zo’n enorme potentie in zichzelf hebben, u allen, wij allen.

Dank u wel.

Er werd zojuist in de doorgeving gezegd:
"Vrees niet, want Ik ben bij u"

Wie is die Ik?

Die aanwezigheid in al wat is en in onszelf als licht
als kracht, als vertrouwen, als liefde, als vergeving
als mededogen aanwezig is.

Lezing tijdens Tempelviering 'Waterwijding'

Ik lees u voor uit het boek 'Zie de leliën'.

"Richt u nu op de zevenpuntige ster in uzelf.
Richt u nu vanuit de eindeloze liefde
van het goddelijk zijn
tot het zuivere witte licht van dit goddelijk zijn.

Ervaar in uzelf een diepe stilte
een oneindig zijn
een oneindige warmte
een veiligheid.
U bent licht, los van alles
Licht.

Vanuit dit licht, Mijn broeder en Mijn zuster
geef elkaar de hand
en zie hoe het witte licht in uzelf
u brengt op de weg naar de stof
en die stof verlichtend, verwarmend, verdiepend.

Open uw hart, ervaar Mij, wees met Mij.

Vrede zij u.
De vrijheid van ieder individu
waarborgt juist dat scala, die bloem
die openheid van die bloem
die zal leiden tot de duizendbladige lotus.

Geen trap, geen trede
mag overgeslagen worden.

En zo zult gij mens
van leven tot leven juist datgene verwerken
wat gij in dat leven nodig zult hebben.

Het verder reiken
dan hetgeen gegeven wordt vanuit Geest
opdat stof vergeestelijkt zal worden
brengt u nodeloos lijden.

Zo wees de hovenier
en verzorg in uw hof
van zaad tot plant, tot boom, tot ooft
hetgeen u wordt geschonken.

En gij kunt geen enkele trede overslaan"

"Het zij zo"

Vandaag zal ik vanuit datgene wat mij vanuit de geestelijke wereld is aangereikt, het vernieuwd christusbewustzijn belichten. Deze wijdingen zijn altijd analoog aan de christelijke feestdagen. Zo is de Waterwijding analoog aan de voetwassing die Jezus de Christus gaf aan zijn discipelen.

De mystieke achtergrond hiervan, de esoterische betekenis, zoals mij dat werd uitgelegd, is dat de Christus zijn discipelen en daardoor alle mensen, heeft gevrij-

waard van schuld. In de 2000 jaar christendom die wij tot nu toe hebben gehad is er altijd sprake geweest van grote schuld van de mensheid tot de Christus. Mijn hele jeugd heb ik gebeden, mea culpa, mea maxima culpa; door mijn schuld, door mijn allergrootste schuld.

In datgene wat nu als nieuwe perspectieven en inzichten wordt aangereikt, kunnen wij het christendom niet in zijn vormgevingen bewaren, behouden en behoeden. Doch het is datgene wat de Christus heeft gegeven en wat wij vanuit nieuwe inzichten en perspectieven in onszelf, vooral in onze vrijheid en gelijkwaardigheid, kunnen gaan beleven.

Waarom gelijkwaardigheid? Waarom vrijheid? Hebben wij niet in de 2000 jaar christendom die persoon, die grote gezondene, een Avatar, een verlichte geest, tot een godheid verheven? Hebben wij ons daar niet altijd afhankelijk van opgesteld? In aanbidding?

Ik heb wel eens aan mensen die ik niet kende gevraagd: 'Wat is de Christus voor je?' 'Nou ja, God of zoiets' zeiden ze dan. God of zoiets. Hier is altijd een zeer grote verwarring.

In datgene wat mij werd aangereikt, werd niet zozeer aangereikt van 'zo moet je', of 'zo kun je het begrijpen'. Er werd wel aangegeven, dat hetgeen deze gezondene, deze grote verlichte geest heeft gegeven, vooral in het hart des mensen zal plaatsvinden.

Dan kwam daaruit voort dat hetgeen in het hart van de mensen plaatsvindt, dus in zijn diepste gevoel, ook in zijn denken gaat uitwerken.

Dat is een heel ander gegeven.

In die gelijkwaardigheid en vrijheid die wij als mens hebben, zit het punt waarmee wij, nu zoveel invloeden van andere culturen en godsdiensten ons bereiken, onze eigen cultuur en dat wat wij 2000 jaar lang als eigen religieusiteit hebben ervaren, kunnen behouden.

Zolang wij niet in deze gelijkwaardigheid durven staan, maar de Christus ervaren als een soort godheid en ons daar totaal afhankelijk van stellen, zal de weerstand in de moderne mens van deze jaren 2000 zo groot worden, dat wij het kind met het badwater kunnen weggooien.

Ik denk dat het onze diepste verantwoordelijkheid is om te willen staan in de vrijheid en in de gelijkwaardigheid van de eigen cultuur. Juist in deze zeer turbulente tijd waarin allerlei invloeden van buitenaf zowel op religieus als op sociaal-cultureel gebied een impact hebben op onze eigen westerse cultuur en maatschappij.

Zonder daarin een te grote afhankelijkheid, een slaafschheid, te hebben, waardoor rationeel de weerstanden van de mens van de jaren 2000 steeds groter zullen worden.

Het is de bedoeling van datgene wat de geestelijke begeleiding mij heeft aangereikt, dat er een samengaan gaat komen, vooral in de westerse mens van nu, om met begrip de waarden van datgene wat de Christus heeft

gegeven - liefde, vergeving, vertrouwen, onvoorwaardelijke overgave, mededogen en barmhartigheid – te behouden. Dat het niet noodzakelijk is om deze waarden in bepaalde vormgevingen te gieten, die ons misschien niet meer zo kunnen boeien. Vormgevingen kunnen in de loop van de eeuwen verslijten.

Wij groeien in ons bewustzijn en zijn nu in staat om bepaalde vormgevingen zodanig te belichten, dat wij de mystiek en de esoterische betekenis nu kunnen gaan doorgronden. Esoterisch betekent geheim. Het is niet geheim, het is van ons.

En dit kan maken dat wij, de westerse mensheid, onze eigen cultuur en religiositeit zullen kunnen behouden en behoeden, zonder ons vast te blijven houden in al het oude wat ons door de eeuwen heen is opgelegd.

In de moderne mens ontstaat altijd wrevel en weerstand tegen opgelegde versies, geboden, verboden, regels, dogma's enzovoort. De mens is gelijkwaardig. Waar bestaat die gelijkwaardigheid dan uit?

Het is in alle oude gezegden, in alle religies, godsdiensten en in andere formuleringen aanwezig:

"God schiep de mens naar Zijn beeld en gelijkenis".

Wat is God? Weet u dat? Weet ik dat?

Het goddelijk Zijn; het ontstaan van alles en de terugkeer daarheen, leven na leven verdergaand.

Deze ontzaggelijke grote diepe mystiek, die in de inzichten in de mens van nu zodanig kunnen gaan werken - de mens kan gaan openen en vernieuwen - dat er daardoor een christenheid kan komen, die in eerbied voor datgene wat deze grote en verlichte geest heeft gebracht, zich niet meer afhankelijk hoeft te stellen van alles wat daar omheen is geweven door mensen.

Dit brengt, denk ik, een soort revolutie teweeg, waar wij het allemaal wel moeilijk mee zullen kunnen hebben, ware het niet dat voor ieder mens de mogelijkheid aanwezig is, om die innerlijke aanwezigheid, dus niet een almachtige God op een troon, maar het Zijn van die grote eenheid waar wij vandaan komen, in onszelf te herkennen.

Er zijn zeer vele wegen om tot dit besef te kunnen komen: meditatie, contemplatie, het Twaalfvoudig Pad zoals ik dit heb doorgekregen, deze diensten, overal ter wereld bestaat dit.

Dit is gericht op deze ene waarheid:

Geliefd mens
jij bent in jezelf dit licht
jij komt vanuit dit licht
en jij zult terugkeren naar dit licht
en op je weg hiertussen
zul je alles ervaren
wat je in al je levens hebt beleefd
en wat je tot liefde zult transformeren.

Er werd zojuist in de doorgeving gezegd:
"Vrees niet, want Ik ben bij u"

Wie is die Ik?

De aanwezigheid in al wat is en in onszelf als licht, kracht, vertrouwen, liefde, vergeving en als mededogen aanwezig is.

Hiermee wil ik dit besluiten en u nogmaals aanreiken: voor ieder mens zijn er donkere dagen, soms fysiek, soms in verdriet, in pijn of in lijden.

Om dan in je licht te kunnen staan, in die werkelijke, onvoorwaardelijke liefde en overgave te kunnen komen, vergt ontzettend veel van je. Ik heb het zelf beleefd.

Toen ik dacht en wist en wat me gezegd werd door de medici, dat mijn tijd was gekomen en het helemaal niet klopte met de scenario's, zoals ik dat gehoord had van 'boven', vanuit de begeleiding, was ik dus al mijn vertrouwen kwijt. Ja, het heeft wel een half jaar geduurd voordat ik dit weer terug had. Voordat ik de weg terug naar mijn eigen licht weer kon vinden en kon herkennen. En dan? Dan komt daar de bevrijding van.

Jouw eigen licht is zo sterk, dat je zelfs door de kruis-inwijding heen kunt komen. Zoals de Christus die heeft gehad en wij als mensen in onze pijn, lijden, verdriet kunnen hebben. Je daardoor bevrijden, vrij voelen in gelijkwaardigheid met een zo groot iets, een zo grote verlichte geest die dat heeft gepropageerd en zelf heeft ondervonden en ten voorbeeld was.

Gelijkwaardigheid betekent niet gelijk, dat ben je nooit met een ander, dat kan niet, maar wel gelijkwaardig vanuit je eigen waarden en waardigheid naar de Christus toe in datgene wat Hij heeft gebracht.

In de voetwassing van de apostelen zat een mystieke achtergrond van het vrijwaren van schuld, karma.

Wij mensheid lijden van leven tot leven onder een ontzaggelijk groot schuldbesef.

Het begin hiervan is geweest toen de Geest zich in materie moest gaan realiseren.

Het ontstaan van materie heeft als het ware een grens gesteld tussen geest en materie. Het bewustzijn van de geëvolueerde mens van nu is zo groot geworden dat hij die grens naar zichzelf niet meer zo hoeft te zien en te stellen. Hij kan begrijpen dat geest in materie is en materie oproept opdat geest zich kan manifesteren.

Dit is een ontzaggelijk groot gegeven waar wij mensen van nu wel een tijdje mee bezig zullen zijn.

Ik hoop dat dit voor u iets heeft gebracht.

Ik kan u alleen zeggen, dat alles wat ik hier zeg, gebaseerd is op hetgeen ik zelf heb mogen ondervinden.

Nou, ik was er niet zo blij mee, 'mogen ondervinden', maar het heeft mij wel tot een grote innerlijke vrijheid gebracht.

Ik ben die ik ben.

U bent die u bent.

Niets en niemand tast uw innerlijke vrijheid aan.

U kunt wel in de gevangenis gegooid worden, gefolterd worden, wat dan ook, maar uw innerlijke vrijheid en waardigheid, zo u dat zelf zo ziet als het licht in uzelf, blijft in stand.

Dank u wel voor uw aandacht.

Het is duidelijk dat de kleine mens
zoals wij zijn
juist dat grote in zich heeft
want hij is die heilige geest.

Lezing tijdens de Tempelviering 'Vuurwijding'

Ik lees u voor uit 'Zie de Leliën',
de doorgevingen die ik in de jaren '80 vanuit de geestelijke dimensies heb mogen ontvangen. Ze zijn nog net zo relevant als destijds en zullen dat altijd blijven.

"Want juist u mens
zult vanuit uw eigen zijn
de liefde tot in de stof kunnen vervullen.

Zo heb uzelf dan lief
opdat gij uw naasten kunt liefhebben.

Zo richt u dan tot uw naaste
en ontsteek het vuur van de liefde
in uw eigen hart
en wees met Mij mijn broeders en zusters
opdat wij zullen komen
tot de eenheid van het zijn
in dat eeuwige licht"

Amen

Eigenlijk staat in deze tekst alles al wat ik hier ga zeggen. Dan denk je, nou dan hoeft het toch niet meer. Maar het is wel zo dat hetgeen wat gegeven wordt uit de geestelijke dimensies, eerst in je hart moet indalen en je dat met je verstand ook een beetje moet kunnen begrijpen, want anders gaat het aan je voorbij.

De Vuurwijding is de wijding van de geest, de bewuste indaling, de herkenning in de mens van de eigen geest. Het Pinksterfeest werd 2000 jaar geleden als de 'vurige tongen uit de hemel' gezien. De mystiek van die 'vurige tongen vanuit de hemelen', is dat vanuit het ultieme Zijn - het licht wat van de geest is - in de mensen het vuur van het hart, de liefde, zodanig werd ontstoken, dat hierdoor een werkelijk begrip en een elkaar verstaan kon komen. 'En ze spraken allemaal talen door elkaar'.

Je hoeft niet zo ver te gaan.

In Nederland heb je de computertaal waar ik niks van weet, de wetenschappelijke taal die de bètataal wordt genoemd. De New Age taal die de bloemige taal wordt genoemd.

Zo zijn er nog meerdere talen. En toch zijn wij een eenheid en kunnen wij elkaar verstaan. Dat verstaan ligt daarin, dat wij de moed kunnen hebben en op kunnen brengen, om in onszelf te begrijpen, geloven, te willen realiseren, dat de ander, hoe verschillend hij of zij ook is, wat voor taal hij of zij ook spreekt, vanuit de geest in de eenheid met onszelf is. Dat is erg veel.

Wat ik zo lees en zie in ons kleine Nederland, is dat door de verschillen in cultuur en religie er erg veel onbegrip is en weerstanden zijn. Dit is begrijpelijk wanneer de eenheid van zijn van dat licht wat in ons allen is, niet door een ieder wordt verstaan als een bedding om tot een werkelijk respect, elkaar in de eigen waardigheid en waarden laten, maar vooral als een bedding om daarin de liefde te kunnen herkennen.

Daarvoor is de vrije wil van de mens nodig, die ik de heilige geest in de mens mag noemen. Wij mensen zijn de heilige geest.

Er werd gezegd dat er één groot Zijn is, waaruit al wat is is ontsproten. Alle energieën zijn daaruit voortgekomen en zullen er weer terugkeren. In dat ene ultieme Zijn is alles aanwezig wat wij mensen in ons menselijk zijn op deze planeet kunnen realiseren.

Waar wil dan zo'n Pinksterfeest, met het begrip van de vurige tongen, naartoe? Wat kunnen wij daar mee nu alles overal in de wereld zo op scherp staat?

Wij zijn maar kleine mensen, in onze eigen kleine context. Wat kunnen wij daaraan doen? In de laatste doorgevingen die ik kreeg, werd me op een niet mis te verstane wijze duidelijk gemaakt, dat in elke mens een enorme potentiële kracht is, een power om tot vernieuwing in deze wereld te kunnen komen.

Ik ben nogal vaak in de contramine mag ik wel zeggen: 'Ja, hoe dan en wat doen we dan?' enzovoort.

Er werd gezegd:

'Zolang de mens het goddelijke buiten zichzelf
boven zichzelf of waar dan ook plaatst
en niet begrijpt dat het juist in zichzelf aanwezig is
zolang kan er geen herkenning plaatsvinden
van het goddelijk Zijn in zichzelf'.

'Alleen de eigen vrije wil
varend op het kompas van het geweten
kan die toegangspoorten openen
die zullen leiden tot erkenning en herkenning
van het goddelijke in zichzelf'.

Ik blijf het dan maar God noemen, een goddelijk aangezicht in ons mensen. Wat klinkt dat zo hoog, overdreven misschien, teatraal? Nee, het is duidelijk dat de kleine mens zoals wij zijn, juist dat grote in zich heeft, want hij is die heilige geest.

De Vader, geest; de zoon, (ik ben een beetje feministisch, de dochter mag ook) de ziel en de heilige geest, de persoonlijkheid. De mens in al zijn licht, schaduw en duisternis, want dat hebben wij ook.

Er wordt hier aangereikt en aangegeven dat wij mensen stapje voor stapje in dat licht kunnen gaan komen, door in onszelf tot een mate van verzoening met onze eigen duistere- of schaduwkanten in onszelf te komen.

Dat wij door de uitstraling hiervan en de inzichten die hiermee gepaard kunnen gaan, bij de ander een klein straaltje licht kunnen aanreiken, waardoor het eigen licht van de ander plotseling op gaat gloeien.

Dat de evolutie van ons bewustzijn, in al die duizenden jaren, nu zover is gekomen dat het niet meer afhankelijk behóeft te zijn van machten en krachten buiten onszelf. Dat het in hemzelf totaal aanwezig is.

Dit is revolutionair. Dit is iets wat eigenlijk in onze godsdienst niet past. Toch wordt het aangereikt.

Dit wordt niet door boze geesten aangereikt of om je ijdelheid te stimuleren als mens, maar als hulp voor de zoekende mens van nu.

Hoe kan ik in mijn leven, met mijn geweten als mijn enige kompas, zodanig leven dat ik in liefde en in verzoening met mijzelf - dat is nummer één - kan zijn?

Maar ook met de ander, terwijl ik van die ander vindt dat deze dit en dat verkeerd doet en allemaal anders dan ik het zou doen? Daarin toch kan ontdekken dat ook in de ander het eigen licht hem of haar als het ware zo stimuleert en verlicht, dat hij daardoor tot die realisaties kan komen zoals hij of zij dat doet?

Dan ga je je afvragen, wat kan ik hier mee, het zijn mooie woorden, prachtige sessies, wat doe ik hier in 's hemelsnaam mee?

In de stilte van mijn zijn, komt het besef dat wij werkelijk, heel langzaamaan, misschien wel over honderd jaar of langer, tot verandering en vernieuwing kunnen komen wanneer wij ons vanuit deze nieuwe inzichten, perspectieven - die wij niet direct bevooroordeeld moeten afwijzen, maar in ons kunnen laten indalen - ons hart daarvoor kunnen openen.

Een mens is ongeduldig. En dan is het net of je steeds weer op jezelf wordt teruggeworpen.

'Kijk nou naar jezelf, waar ben je nou, wat doe je nou, wat is jouw pad, wat zijn je toegangspoorten, de inwijdingspoorten. Wat is jouw passe-partout?'

Daarover nadenkend kom je tot het besef: Ik kan vanuit mijn hart de ander verstaan, zonder 'vurige tongen die nederdalen', misschien doen ze dat wel, wie weet.

Wat heb ik aan dit verstaan? Brengt dit de wereldvrede dichterbij, slaan ze mekaar niet meer het hoofd in, hakken ze niet meer handen af van kinderen en dergelijke dingen? Op den duur wel, dat is een ontzaggelijk groot geheim in al datgene wat wij als mensen in ons hebben en daardoor weer uitstralen, want wat in ons is straalt ook weer uit.

Wanneer er in die uitstraling deze liefdesenergie, inzichten en dit begrip kunnen zijn, straalt dat zodanig uit, dat dit het gehele morfogenetische veld op de aarde infiltreert.

Het klinkt een beetje vreemd, infiltreert.

In de infiltratie liggen al die punten verborgen om tot vernieuwing in het bewustzijn te kunnen komen. Ik weet dat er ontzettend veel instanties zijn die hun best doen om vanuit liefde hulp te bieden. Wanneer ook in onze godsbeleving kon komen dat wij een eenheid vormen - zonder aanzien des persoons, religie, groepering of wat dan ook - dan zou dat een hele krachtige basis zijn voor de vernieuwing.

Zover was ik gekomen na het lezen en herlezen van de teksten die ik had doorgekregen, totdat ineens in mijzelf iets kwam van: Verdikkeme, pardon, ik ben dus werkelijk een Lichtdrager.

Elk mens is dat dus in zichzelf. Dat is heel groot.
Gewoon griezelig als je dat in jezelf moet denken.
Wat kan ik ermee? Ben ik het waard?
Zit ik niet vol boetedoening en schuld;
mea culpa uit mijn jeugd, uit de katholieke kerk?

Nee, jij bent het licht. In jou is alles.
Schuld is pas wanneer je zelf weet dat jij je geweten niet hebt geacht, wanneer je in jezelf de liefde in jezelf en de waardigheid van de ander niet in respect hebt bejegend.
Dan mag er geen sprake van schuld zijn, maar toch wel van schaduwkanten in jezelf.

Want wij komen allemaal, elk mens, steeds weer opnieuw in ieder leven op aarde - ik geloof absoluut in de continuïteit van leven - met diep in dat onderbewustzijn oude herinneringstrillingen. Deze vormen met hetgeen wat we in dit leven hebben ervaren, een bepaalde bedding om ons juist, en dat is de liefde, te brengen tot die verlichting en die werkelijke liefdevolle mens die wij zijn en daardoor het verstaan van de ander.

Ik weet niks van computertaal, ik denk niet dat ik dat kan verstaan, maar ik kan wel accepteren dat het er is. Ik weet niets van wetenschappelijke taal, maar dat is er wel, dus dat kan ik accepteren.

Ik probeer daarin te herkennen wat ik in mijzelf weet over het licht, de liefde enzovoort. Dat is iets wat gevraagd wordt: mensen, sluit u aaneen. Wees met elkaar in dit grote gegeven en redt daardoor uw wereld.

Red uw wereld van de ondergang door de liefdeloosheid, de begeerte van de mens om zichzelf in zijn grootheid te bevestigen. Red uw wereld in liefde en mededogen. Versta elkaar, stel u open en versta elkaar.

Ik ben aan het einde gekomen van wat 'de preek' werd genoemd. Ik wil het niet zozeer zien als een preek, meer als iets wat ik met u mag delen. In al datgene wat in de afgelopen 25 jaar is gegeven, werd dit op alle mogelijke manieren tot in den treure herhaald. Het is net of juist nú pas het bewustzijn zich daar werkelijk voor kan openen. Waarom duurt dat zo lang zou je zeggen?

Moet je niet eerst al je schaduwkanten overbruggen? De brug van de hoop noem ik dat, om juist door de nieuwe inzichten in jouw eigen stuk van licht te kunnen staan. Ik denk het.

Ik wens u toe dat u allemaal over deze brug van de hoop mag lopen en uw eigen licht in uzelf kunt herkennen, zodanig dat u zelfs die ander niet alleen wilt verstaan, maar ook kúnt verstaan.

Ik hoop en dat is de bede van Boven:

"Ik bid u mens
om u aaneen te sluiten
en hier een krachtadig
werkelijk werkend energieveld van te maken
op deze uw wereld.

Red uw wereld.
Red de schepping"

Nou hoop ik dat ik u niet met vreselijk moeilijke dingen heb opgezadeld? Maar het is niet moeilijk. Het is eigenlijk héél klein en ontzettend groot. Het is zo klein en zo groot als je zelf bent. Meer is er ook niet, alleen wat jij bent, met jouw kompas van het geweten, met jouw vrije wil, jouw 'heilige geest' zijn, jouw weten dat je uit dat licht bent gekomen, juist op aarde om bewuste herkenning van dat licht te kunnen krijgen.

Het is ontzettend veel. Ik wens het u toe en ik zie dit Pinkstergebeuren niet zozeer als 'vurige tongen', u ook niet denk ik. Ik denk dat deze in ons hart spelen. Alstublieft.

"Komt allen tezamen"

Weet u wat dit energetisch betekent?
Komt allen tezamen, bundel je energieën zodanig samen
dat het een lichtstraal wordt die juist daarheen kan gaan
waar pijn of lijden is en waar onwaardigheid
voor de mens heerst.

Lezing tijdens Tempelviering 'Lichtwijding'

Wat ik u nu ga voorlezen heb ik ongeveer een week geleden doorgekregen. Het resultaat is dat, wat u op uw stoel hebt gevonden en wat ik u nu zal voorlezen. Het heet dan voorlezen, maar wat ik u wil vragen is, om het in uzelf, in uw hart te laten weerklinken.

"Aan allen die eenzaam zijn
die lijden
die in duisternis zijn
veroorzaakt door menselijke realisaties
wens ik u toe
de herkenning van het licht en de liefde in uzelf.

In herkenning van het licht in onszelf
willen wij mensen dit met elkaar delen
in liefde en vrede.

Dat onze menselijke warmte
het licht van de geest in de materie zal kunnen brengen
van hart tot hart
van ziel tot ziel
van geest tot geest"

Ik wens u een lichtend en vredig Kerstfeest
en een gelukkig Nieuwjaar.

Omdat er in het koninkrijk van de hoop nooit duisternis kan zijn, weet ik zeker en ik bid dat u allen dit ook in uzelf zult weten en dat eens en uiteindelijk wij mensen door de liefde bewogen, alle haat, geweld, liefdeloosheid, macht en hebzucht zullen kunnen transformeren tot iets wat met onze menselijke warmte opgebouwd kan worden.

Toen dit een week geleden doorkwam, dacht ik hemel, wat veel, wat groot. Hoe kun je daar nou als mens aan beantwoorden? Ieder mens is een stukje op zichzelf, hoe kan dat in het geheel? Het werd me duidelijk dat alles wat wij doen en uitzenden aan positieve gedachten, goodwill, vreugde, acceptatie en een klein beetje dankbaarheid voor het eigen zijn, wat je in je eigen leven hebt daarin belangrijk is. Ook al heb je lijden ervaren, ook al zijn je dierbaren je ontnomen.

In mijn leven zijn drie van mijn dierbaren naar de overkant gegaan. Niet met mijn instemming, maar uiteindelijk wel met mijn acceptatie en daar begint het.

Als die acceptatie kan komen, komt er iets in jezelf vrij, dan kun je die pijn niet helemaal loslaten, maar zodanig in jezelf laten meevloeien, dat je daardoor, en dat klinkt gek, in je leven juist rijker wordt.

Wij in dit rijke westen, want al mopperen we nog zoveel op de politiek van dit land, dit is toch een land waar we vrij kunnen zijn in onze meningsuiting. Soms zo vrij dat het de ander kwetst en beledigt, dit vind ik niet goed.

Wij hebben juist in dit land de mogelijkheid om in verbinding met elkaar in alle werkvelden te werken vanuit deze eigenlijk al oude spiritualiteit van 'het licht in zichzelf'. Om de menselijkheid te brengen, de warmte die wij als mens kunnen hebben met de vrede die het kan geven.

Als u ziet hoe eenzaam oude mensen kunnen zijn, hoe verloren de jeugd soms kan zijn. Wat doen wij verkeerd in onze, ondanks de recessie en de crisis, geweldig rijke maatschappij?

Ik denk niet dat wij verkeerd doen, maar dat wij mensen zo gewend zijn aan de kostbaarheid van het rijke zijn, dat wij niet meer in onszelf beseffen hoe in andere werelddelen, maar ook in dit werelddeel, sommige groepen van mensen niet delen in al deze rijkdom en in alles wat wij hebben.

Ga ik hier een socialistisch praatje houden? Ik denk het niet. Mij is gevraagd om bij ieder mens duidelijk te maken, hoe hij of zij de kracht in zich heeft. De positieve gedachten, vanuit een willen zijn in liefde, vrede en in licht, hebben een enorme energetische kracht, die overal naar toe zal gaan, juist daar waar duisternis is.

Ik vraag, vanuit dat kosmisch collectief wat tot mij spreekt, ons te willen richten in belangeloze compassie, saamhorigheid en in vrede met elkaar. Niet van: 'ik weet het beter en het moet zo zoals ik het denk', dat is allemaal niet goed, dat is ego.

Straks zal aan het eind van deze Lichtwijding een oud lied worden gezongen: 'Komt allen tezamen'.

Weet u wat dit energetisch betekent?

Komt allen tezamen, bundel je energieën zodanig samen dat het een lichtstraal wordt die juist daarheen kan gaan waar pijn of lijden is en waar onwaardigheid voor de mens heerst.

Hoewel ik mijn hele leven in de godsdienst heb gebeden: 'Heer ik ben niet waardig dat gij tot mij komt', weet ik nú vanuit dit nieuwe bewustzijn, en ik niet alleen, dat wij naar Gods beeld en gelijkenis werden geschapen.

Het bewustzijn van het licht, het weten van de kracht van de liefde in ons, het weten van de mogelijkheid dat juist door belangeloos de kracht van de liefde in ons te willen uitzenden, zal er uiteindelijk eens vernieuwing, vrede, medemenselijkheid en compassie komen. Wie, waar, wat dan ook. Dat is het koninkrijk van de hoop waarin wij wonen.

Willen wij in deze Lichtwijding, waar wij het licht in onszelf wijden en het juist ook uitstralen naar anderen, daar de kracht en vooral de stilte van ons hart aan geven.

Laten wij dit doen door nu even in stilte te zijn.

Laten wij als aansluiting hierop dit licht visualiseren. Het is moeilijk om zomaar het licht te visualiseren. Denk in jezelf aan iets leuks wat je hebt gehad, iets moois wat je is overkomen, iets waar je met plezier aan terug denkt.

Het is een concentratie, waardoor alle ruis van alles wat er verder omheen zit wegvalt en je je kunt concentreren op iets positiefs. In deze concentratie komt een openheid in jezelf vrij, om heel bewust dat licht in jezelf te kunnen accepteren.

Het schijnt dat het voor ons mensen ontzaglijk moeilijk is om dit licht te durven accepteren in onszelf. Eeuwen hebben we geleerd dat dit niet zo is en dat wij het niet waardig zijn. Nu komt de kentering en komt de kracht daarvoor ook vrij.

Visualiseer dan nu hoe u in uzelf, de kleine mens die u bent, met alles wat in uw leven gebeurt, een hele stille kracht en een licht hebt. Die kracht kunt u, als u heel diep kijkt, zodanig visualiseren dat het licht is. Het is licht.

Soms heb je zulke donkere tijden en is het zo moeilijk in je leven. Richt je dan op dat licht:

"Ik ben het licht in mijzelf
dus heb ik de kracht
om door alles heen te komen
wat mij overkomt.

Laat mij één zijn met dit licht
laat mij één zijn met al wat is
en laat mij dankbaar zijn voor mijn menselijk zijn"

AUM

De oprichting van de Tempelorde voor Universele Eenheid in de beginjaren '80 en gerealiseerd in een stichtingsvorm is mij vanuit geestelijke dimensies aangereikt. De beleving van de ceremonie kan de herkenning van het eigen zijn verduidelijken.

In deze Tempelorde is geen macht of gezag, geen lidmaatschap en geen hiërarchische structuur aanwezig. Dogma's, geboden, verboden of regels hebben geen macht om de eenheid van de mens met de eigen geest en lichtkracht te bepalen.

Wisselende functionarissen vieren met de aanwezigen in een gezamenlijke ceremonie de innerlijke beleving van het eigen zijn door een nieuwe liturgie van verbinding, in de vrijheid van de eigen geest van de mens.